

Ő A MI BÉKESSÉGÜNK

Feljegyzés Jim Sanders tanításából
2011. december 25.

Minden dicsőséget az Úr Jézus Krisztusnak adunk azért, amit elvégzett értünk a kereszten. Köszönjük a drága Szent Szellemet, a Szent Szellem ajándékait, amelyeket ma eloldunk, és kiárasztunk a szent Trónteremből. Atyám, befogadjuk mindazt, amit készítettél nekünk a mai napon a Jézus nevében. Ámen.

Nagyon sok gyógyító kenet van ma jelen. A mai napon, a karácsony ünnepén, a gyermekeknek ajándékokkal készültünk a fa alatt, erre is sort kerítünk hamarosan. Az Úr Jézus Krisztusunk születésének a napját ünnepeljük, ezen a mai vasárnapon, december 25-én. Istentiszteletünk pont karácsony napjára esett.

Mindig nagy örömmel várom ezt a napot, pontosan úgy ünneplem, mintha a mai napon született volna a mi Urunk, Jézus Krisztusunk. Az igazi születésének idejét a szaktudósok szeptember környékére teszik. De mindegy, mert ezen a napon éppen olyan szeretettel tudjuk ünnepelni az Ő születésének napját, mint az év bármely más napján. Teljes hálaadásokkal!

Ez a nap a karácsony napja az életünkben és nagy örömmel ünnepelünk. Az Úr megáld minket! És a mi Messiásunk, Urunk, Jézus Krisztusunk születésének napját, igen nagy örömmel fogjuk ünnepelni a mai gyülekezeti összejövetelen, mert szeret minket és készített nekünk valamit a mai napon is.

A pásztoroknak, akik jelentkeztek, szeretnénk a szilvesztert egy meghitt közösségben tölteni. Ez a jelentkezés a mai napon lezárult, viszont, akik ma nem tudnak jönni, január utolsó szombatján ismét tartunk egy találkozót a pásztorainkkal.

Januárban imakörrel megyünk ki Izraelbe, amikor mutatja az Úr, mindig megyünk. Január 16-án indulunk és ez egy nyolcórás út lesz. Pár hét van már csak, és indulunk.

Nagy várárással tölt el bennünket, hogy mit hoz a *jövő esztendő*, mi történik majd az életünkben. És hoznék egy példát a Bibliából, mi történt Illéssel, amikor kiszáradt az a patak, ahová az Úr rendelte őt egy időre *ellátásként*, a Kérit patakhoz.

Ott a hollók hoztak neki húst napról, napra egy ideig, és azután ez a forrás kiszáradt, elapadt. Az ellátása ott tehát csak *egy időre* szólt. Az Úrnak az volt a szándéka, hogy onnan tovább lépjen, és valami *jobbat készített* az Úr számára.

Így van ez a mi életünkben is, de arra van azonban szükségünk, hogy *meghalljuk* ilyenkor a Szellem hangját, hogy merre, tovább. Ha Illés ott maradt volna a pataknál, ott nem lett volna a további ellátása biztosítva az Úrtól.

Ugyanígy vannak *baráti kapcsolataink*, amelyeknek néha az ideje lejár, és *tovább* kell lépniük. Lehet, hogy az Úr egy időre rendelte őket, hogy általuk növekedhessél, vagy te segíted az ő növekedésüket, de egy idő után tovább kell lépni, *újabb kapcsolatokra*.

Néha le kell *zárni* ezeket a kapcsolatokat, és akkor tud az Úr, új barátokat, *új kapcsokat* küldeni. Az Úr mindig *továbbvisz* minket, a következő szintre felemel. Sokszor azt tapasztalja az ember, hogy ezek a barátságok *tartanak vissza* minket attól, hogy bemenjünk oda, amit Isten *készített* számunkra.

Isten szólt Illésnek, hogy menjen tovább, menjen Sareptába az özvegyasszonyhoz, és ott lesz az ellátása. Az én életemben is így volt ez, amikor Isten szólt, hogy *tovább* kell lépnem. Több alkalommal is így volt.

Nagyon furcsa az, amikor az ember visszamegy egy érettségi, vagy egy egyetemi találkozóra, és akkor találkozhatok olyan barátokkal, akik abban az időben voltak a legszorosabb kötelékeim.

Ha az ember el tud *engedni* egy bizonyos helyet, akkor *jön* egy jobb helyette. Megint vannak olyanok, akik eltávoztak, az Úrhoz költöztek, valóban megváltozott az életük. Ez az életnek a rendje, hogy *fellépünk* arra a következő területre, amit az Úr rendelt számunkra.

Az Úr *jobbat* és *többet* készít ilyenkor nekünk. Ugyanígy sokatoknál tapasztalható lesz majd, hogy úgy gondoljátok, hogy az a terület, ahol az ellátásokat volt az Úrtól, az a terület kiszáradt, és *tovább* kell lépni egy más területre. Ugyanezt megtalálni az evangelizációs munkában is.

Amikor az ember ugyanazt és ugyanúgy teszi évről-évre, és azt találja, hogy minden olyan száraz lett, egy *szárazságban* találja magát, *tovább* kell lépni. Számomra ez pl. azt jelenti a változások területén, hogy itt Budapesten fogok összejövetelt tartani *szombatonként*.

Az Úr tudja, hogy mennyire örvendezett a szívem, amikor megkaptam ezt a hívást, hogy legalább olyan örömmel fogadtam ezt el, mint amikor ti felléptek a Titanic hajóra. De ha Isten benne van, ez a *változásnak a szele*. Néha úgy tűnik, hogy Budapest a világ legnehezebb talaja az evangelizációs munka szempontjából.

Péternek, miután egész éjszaka halászni akart, és amikor hajnalodott, és az Úr szólt neki, hogy most engedje le a hálót. Az volt a válasza, hogy Uram a *Te szavadra*. Tehát az evangélistáknak is, és mindannyiunknak *figyelnünk* kell ezt a változást a levegőben.

Amikor előjött ez, hogy Budapesten kell tartanom egy alkalmat, a hústestem azonnal jelentkezett, és azután az Úr könnyőretekessége szállt le rám, és anélkül, hogy különösebben, érzelmileg meghatódtam volna, könnyek folytak le a szememből, és tudtam, hogy az Úr akarata, és azt mondtam, hogy azonnal Uram, *engedelmes* leszek. Azon kívül a szombati forgalom nem is olyan rossz ilyen szempontból.

Egyszer azt mondta Kenneth Haginnak az Úr, hogy te prédikátor vagy és neked *tanítanod* kellene. Azt válaszolta az Úrnak, hogy Uram az emberek nem érdeklődnek a tanítások felől, de egy *lehetőséget* adok nekik. Egy alkalmat.

A lehető legrosszabb időpontot jelölte ki az Úrnak, és ott tanított olyan szárazon, ahogy csak tudott, semmi különlegeset nem vitt bele, csak szárazon elmondta, hogy *Jézus az élet kenyere*. Azután az oltárhoz kiszólitás következett, és az emberek *többen jöttek előre*, mint egy egész hónap során.

Igenis, adjatok az Úrnak egy *lehetőséget*, hogy megmutathassa számotokra, mert az Úr az embereknek a bolondságait megsemmisíti, az emberi tanácsot és bölcsességet is megsemmisíti. Semmissé teszi.

Azt tanácsolom nektek, hogy *tovább* kell lépni. Igenis le kell ejteni a tálcánkról bizonyos dolgokat, és le kell győznünk a félelmeinket. Egy óriási élet, a *hitben való járás*. Valójában arról van szó, hogy a Szellemnek a *vezetését* kell tudnunk követni.

Amikor a Kérit patak kiszáradt, Illésnek tovább kellett lépnie. Nekem az életem során, ha egy munkahelyem megszűnt, *felmondtak* vagy én felmondtam, mindig *öröm* töltött el.

Az Úr az idén szólt hozzám, hogy kezdjek egy úgynevezett *gyógyító iskolát*, ahol az embereket a gyógyulásra tanítom, így a XI., kerületi budapesti alkalmaimon rendszerességében csak a gyógyulásról fogok tanítani.

Voltak prédikátorok, akiknek életük során, biblia-iskoláik során szólt az Úr, hogy most hagyják abba, és tovább kellett lépniük. Az Úr mutatja, hogy még több és *több tanítás* kell, és a *gyógyító kenet* pedig óriási mellette és növekszik. Vajon miért?

A tanítások legutóbb arról szóltak, hogy növekedni kell a *kegyelemben*. Ugye mondja azt nekünk a:

Péter II. 3/12 Akik várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljövetelét, mely miatt az egék tűzbe borulva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak.

Ez a föld jelenlegi állapotában megégetik. Ami előtt állunk, talán sokan nem hallottátok még, egy *elragadtatás* előtt állunk. Az Úr Jézus Krisztusunk Gyülekezeti Testének, vagyis az elsőszülöttek seregének az elragadása előtt.

Ezt követi *hét ítélet év* Izraelre. Azután egy *ezer éves királyság* uralom, az Úr Jézus királyságában, vele együtt visszajövünk erre a földre, vele együtt uralkodni. Utána pedig a föld eltűnik. Összehajtogatja az Úr, mint egy palástot és elégeti. Mintha itt sem lett volna, úgy fog eltűnni. Emésztő tűzben fogja megemészteni az Úr, vagyis nyoma sem marad.

Ezt követőleg Isten a *földet újra teremti*, és a Mindenható Isten fog alászállni a mennyből, és az *új Jeruzsálem* is alászáll, benne a Mindenható Isten, és itt fogunk élni a földön a mi Istenünkkel.

Péter ebben a levelében, és ebben a fejezetben ezt bontogatja, hogy volt egy világ, ami volt *előzőleg*, és van egy világ, amiben *most* élünk. Vagyis mi egy újrateremtett földön élünk, mert Lucifernek az uralma, királysága alatt romlott meg az előző föld, és ítéletet kapott.

Nem fogunk ma mélyében erről tanítani, hogy volt egy világ, ami eltűnt, és van a világ, amiben ma élünk, csak utalok rá. Azután megjelent Éden kertjében Ádám, aki *bűnbe esett*. Az egész világot kiadta a kezéből, és átjászotta az ördög kezébe.

Az Úrnak kellett újra jönnie és egy *szövetséget* kellett kötnie egy emberrel, aki Ábrahám volt. Mert Isten kívül rekedt ebből a világból, ahol Ádámé lett volna a föld feletti uralom, de kiadta a kezéből Lucifernek, az ördögnek.

Isten a *megváltási tervét* kidolgozván, és elküldvén az Ő egyszülött Fiát, akinek a születés napját, az Úr Jézus Krisztusunk születés napját ma ünnepeljük. Azért adta a Fiát, hogy minket megváltson, *visszaszerezzen* Istennek. Ez az Ő *szeretete* volt, hogy elküldte az Ő Fiát értünk. A világ alapítása előtt eltervezte már Isten, hogy ezt megteszi.

Isten mindig is egy *családra vágyott*. És igenis egy nagy családja lesz, nagyobb lesz ez a család, mint amit mi fel tudnánk mérni. Nekünk egy rész jutott ebből, hogy ebben munkálkodjunk, és a mi részünket szeretnénk elvégezni a Szent Szellem által. És dicsérjük ezért az Urat, és tovább megyünk a munkákban, amit az Úr mutat.

13. De új eget és új földet várunk az Ő ígérete szerint, amelyekben megigazultság lakozik.

14. Annak okáért szerettem, ezeket várván, igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben.

15. És a mi Urunk hosszútűrését üdvösségnek tartsátok; amiképpen a mi szeretett atyánkfia, Pál is írt néktek, a néki adott bölcsesség szerint,

Péter utalást tesz a Páli evangéliumra. Ahogy az ember egyre jobban vizsgálja a Páli leveleket, úgy egyre inkább látja a mélységeit az isteni *kegyelemnek*, amit adott nekünk. Az elkövetkezendő időkben is Isten az Ő *kegyelmének* gazdagságát fogja kijelenteni nekünk, de most is ismernünk kell ezt.

Az angyalok, és az egész szellemi birodalom *rajtunk keresztül* fogja *megismerni* Istennek a bölcsességét, a Gyülekezet által, ezért egyre *nagyobb kijelentés* adatik nekünk mindezekről. Bár nem értjük teljességében, de egyre *nagyobb megértést* veszünk belőle. Utal itt erre a:

15. ...amiképpen a mi szeretett atyánkfia, Pál is írt néktek, a néki adott bölcsesség szerint,

16. Szinte minden levelében, amikor ezekről szól. Ezekben van néhány nehezen érthető dolog, amiket a tudatlanok és álhatatlanok kiforgatnak, mint más Írásokat is, a maguk vesztére.

Vannak olyan emberek, akik a keresztről *tudatlanok*. A keresztnek a fontosságát mennyire nem értik néhányan: Isten a törvényt is odaszegezte a keresztfára, és ezzel rontotta meg a fejedelemségeket és hatalmasságokat és lefegyverezte őket.

Mit jelent ez? Hogy a *tízparancsolat* ezen a ponton, a *keresztnél megsemmisült*. Azt is elmagyarázza ez, hogy mi az, amit az ördög szeret használni, a *törvényt* hozza mindig elő. Az atyafiaknak a vádolója. Kicsoda ő? A törvénynek az ügyvédjei.

A mi *bűneink* ugyanis, a múlt, jelen és a jövő vonatkozásában, *eltöröltettek*. Vagyis a bűn el lett törölve. *Megbocsátást* nyertünk a múlt, jelen és jövőre nézve. De a törvény jogtudorainak a tanai, amikor az atyafiakat vádolják a törvény által, az az ördögnek a munkája.

Isten *lefegyverezte* a fejedelemségeket és a hatalmasságokat. El fogjuk ezt a mai napon olvasni, de fejezzük ezt itt be. Hogy Pál mit is mondott a keresztről, el fogom magyarázni

nektek, egy hosszabb tanítás lesz ez, tíz igehellyel. Ugyanis az a *megváltási* munka, amit Jézus bevégzett, az egy *teljes munka* volt.

Nincs semmi, amit ahhoz hozzá lehetne tenni. Amikor Pál a *keresztre* utal, akkor nem két egymásra szerkesztett fadarabról beszél, hanem arról a teljes *megváltási műről*, amit Isten a Krisztusban *beteljesített* a kereszthalál által. Tekintsünk a Kólosse levél 2 fejezetére.

Kolosse 2/14 Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenükre volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára;

Hogy ha a törvény oda lett *szegezve* a keresztfára, akkor ezzel *vége* a törvénynek, az ott megsemmisült. És...

15. Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszegényítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által.

Azonnal lehet ebből látni, hogy mi az, amit az ördög mégis használ. A Biblia tanítja, hogy a *bűnnek* ereje a *törvényben* van. Amikor a gyermekeket elviszik az üvegházakba, és nem mondanak nekik semmit, csak beviszik oda őket.

Drága felépült üvegházak ezek, és oda le van írva, hogy nincs törvényszegés. Nagyon drága üvegből épült, szigetelt és ne érintsük az üveget. Mi az, amit lehet hallani? Ha nem vesszük észre, *nekimegyünk*, és azután lehet hallani a kis lábakat, ahogy szaladnak.

A törvény ereje által kap erőt a hústest cselekedete. Ahogy Pál mondja, hogy *éltem egykor* a törvény nélkül, de a bűn felelevenedett bennem, és azáltal akarta azokat cselekedni, hogy a törvény mondta, hogy azt ne tegye. És amikor ez benne felkelt, akkor ő meghalt szellemi értelemben, és akkor kellett befogadnia az Urat.

A következő esztendőben is a *kegyelemről* fogunk tovább tanulni. Nagyon furcsa dolog, amikor végül is az ember megtudja, hogy *nincs a törvény alatt*.

Az Ószövetséget olvastam, és akkor az ember megmértetik és mondja, hogy szűkén vagyok az elvárásoknak, mindennek. Hiányosságaim vannak ott a törvény szerint. De *nem* vagyunk a törvény alatt. Ez egy *újfajta gondolkodásmód*, amit el kell sajátítani.

Egy újfajta gondolkodásmód és meg kell tanulnunk, hogy *nem szabad kárhozatni* magunkat semmiért, hiszen nincs kárhozatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak.

Tudjuk azt is, hogy nem vagyunk tökéletesek semmilyen mérték szerint, és nagyon sok mindenben fel kell *növekednünk*, meg kell tanulnunk, hogy valójában *kik vagyunk* az Úrban. Visszakanyarodván a II. Péter 3-ra

Péter II. 3/17 Ti azért szerettem, előre tudván ezt, őrizkedjétek, hogy az istentelenek tévelygése el ne sodorjanak, és a saját erősségeitekből ki ne essetek;

18. Hanem növekedjétek a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében.

Tehát növekednünk kell a *kegyelemben*. És ez az 'epignosis' szó, az ismeret, *tökéletes ismeret*, amikor eggyé leszünk azzal az ismerettel.

És ennek a *drága ajándéknak*, hogy Isten nekünk adta az Úr Jézus Krisztust, ennek az *ünnepnapja* a mai nap az életünkben. És tanítja azt is az Ige, hogy *emlékezzünk* arra a napra azért, hogy Ő értünk adta az Ő testét, és értünk adta a véré, és ma ezt megesszük az *Úr asztalánál*.

Nagyon sokat tett értünk az Úr, nem érdemeltük meg egy kicsi részét sem, semmit nem érdemeltünk meg, amit tett értünk. *Nem tudjuk kiérdemelni*, csak az a részünk, hogy *elfogadjuk* azt. És ezt a kegyelmet *hit* által lehet *elfogadni* az életünkben, és utána *növekedni* benne. Növekedni a *kegyelemben*, és növekedni az *ismeretben*.

Nagyon izgatott a szívem, amikor erről tanítok, ugyanis, ha mindenki *szabaddá* lesz a szívében a kárhoztatás alól, akkor a *hitünkkel hegyeket fogunk mozgatni*. Dicsőséges lesz, és nagy gyorsasággal fognak *változni* a dolgok körülöttünk. Legyünk tudatában, hogy *eljön* ez az idő, és az ördög valóban a lábad alatt lesz. Ott a helye!

Az Úrvacsorához készülődvén, a szent vérről fogunk énekelni dalokat, míg elkészül az Úr asztala.

Mielőtt felállunk, szeretnék valamit elmagyarázni nektek, mert az Úr emlékezetembe hozta, hogy az *Ábrahámi szövetségről* tudjuk-e, hogy 435 évvel a *törvény előtt* adatott ez a szövetség, és Isten barátjának nevezetik Ábrahám?

És *nem a törvény* alatt volt, mi pedig *Ábrahám magja* vagyunk, és *nem a törvény* alatt vagyunk. Maga Melkisédek áldotta meg Ábrahámot, Jézus pedig a Melkisédek rendje szerint való főpap lett nekünk.

Talán ez segít azoknak, akik a törvény szerint gondolkodnak, mert időbe telik ezt megemészteni, hogy nem vagyunk a törvény alatt. De így igaz ez, miénk az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban, és *nem a törvény* szerint kapta Ábrahám az áldást, és mi egyébként is a *pogányok* vonalán *jöttünk* be a királyságba.

A *zsidók* kaptak *megváltást* a törvény átkától. Mi pedig *Ővele* együtt *feltámadtunk* a halálból, meghaltunk *Ővele* együtt, és feltámasztattunk együtt *Ővele*, az Úr Jézus Krisztussal.

A *kettőt egybeszerkesztette* ez által Isten. És ha ezen az ember elgondolkodik egy keveset – mert annyira erősen a kárhoztatás alatt vagyunk oly sokan – felfedezzük, hogy *nem vagyunk* a törvény alatt. Ha az ember *eltéveszt* valamit, akkor az *nem Isten tetszésére* van, de már *megbocsátatott* nekünk.

Ahogy én is tettem valamit, és azon gondolkodtam, nem kell, hogy megvalljam. Mert egyszerűen ostoba vagyok, ez az igazság. Saját magamnak teszem ezt a kárhoztatást, mert a Mindenható Istennel való *kapcsolatomat nem törtem meg*.

Tehát látjátok a különbséget? Az ember ilyenkor kéri, hogy Isten bocsássa meg a bűneit, de Isten *már megbocsátotta*. Az ember kell, hogy ilyenkor mondja magának, hogy ostoba.

Azok, akik ilyenkor a *bűnmegvallást* gyakorolják, azok arra törekszenek, hogy Istennel a *kapcsolatukat helyreállítsák*, és próbálják az életüket újra Isten *tetszésére helyrehozni*. Megpróbálják *kiérdemelni Isten kegyelmét*, de mindezt már megkapták, *már megbocsáttatott nekik*.

Isten azt akarja, hogy *felnövekedjünk szellemben*, felnövekedjünk a *kegyelemben*, mert neki meg kellett tennie azt úgy, ahogy Ő tette. Vagy pedig nem lett volna képes arra, hogy használjon bármelyikünket is.

Egyikünket sem tudta volna használni, mert aki magát tökéletesnek tartja, meg kell tudnia magáról, hogy ő *sem tökéletes*. Tehát nem kell *képmutatóskodni* emiatt senkinek. Nem kell *kárhozat* alatt sem lenni, csak *szánd el* magad arra, hogy ezentúl a *Szellemnek nyitod* meg magad. Növekedj fel! Lépésről lépésre van ez a növekedés.

Az embernek egy *fokozatosságot* kell, hogy jelentsen ez az életében, mert nem akarunk a *kárhozat* alatt lenni. Örömben akarunk lenni, *örömkialtásokban* akarunk Istennek szólni, és *áldottak* akarunk lenni.

Ha *felszabadítjuk* magunkat, sokkal többet tudunk elvégezni az Úrnak, ha az ember szabad lesz belül, akkor lesz *jó munkása* az Úrnak, és *kötésektől mentesen* tudunk élni. Tehát magamat is meg kellett ebben változtatnom.

Mindannyian ugyanott vagyunk ebben, mert mindannyian kegyelemből vagyunk Isten előtt, és nem lehet belekeverni a törvényt. Vagy *törvényből*, vagy *kegyelemből* van. Ha az ember visszakacsingat a törvényre, akkor az egész törvényt meg kell tartania, egyben, minden jottáját, és ez nem lehetséges. Csak az *Úr* volt képes arra, hogy a teljes törvényt *betöltse*.

Minél *több kijelentést* kapunk erről, annál nagyobb *áldásokban* tudunk járni, annál nagyobb lesz a *gyógyulás*, amit el tudunk venni Istentől, és annál nagyobb lesz az *anyagi áldás* is, amit el tudunk venni Istentől. És bizony áldottak vagyunk, és ma megáldjuk az Urat ezért.

Álljunk fel mindannyian! Ez a darabka kis kenyér, amit a kezünkben tartunk, ez az Úr Jézus Krisztusunk megtört testét jelképezi. Jézus mondta, hogy én vagyok az élet kenyere. Ő az Igéről beszélt, és mi ma *Őreá emlékezünk*. Az Ő testére, amely *értünk töretett* meg, és az Ő megtört testének *sebei által gyógyulásunk* van.

Amikor ezt a kenyeret magunkhoz vesszük, az Ő *megtört testére emlékezünk*. Ezért most megáldunk téged Uram, áldunk téged, és emlékezünk a drága szent testre, amely megtört értünk, amelyben meggyógyultunk. Vegyük a kenyeret magunkhoz.

Jézus ugyanazon az éjszakán vette a poharat. És az a pohár, az Ő szent vérének jelképezte, a szövetség vérének, az *Újszövetség vérének*, ez a mi szövetségünk. Ebben mi meghaltunk *Ővele*, és *feltámadtunk Ővele*. Az Újszövetségnek a vére, amely értünk ontatott.

Uram, ezt megértjük a mai napon, és *értékeljük* ezt a drága vért, amely értünk ontatott, és téged *tisztelünk* meg Uram, amikor részesedünk a vérből, a szent vérből. Áldunk téged Úr Jézus! Ámen!

Feltétel nélkül mindenki jöhet, a vendégek is, akik ma vannak először, lehet a kehelyből részesedni. Dicsőség Istennek! Ámen!

A jegyzet forrása: www.bekevar.fw.hu